



ČESKÁ REPUBLIKA  
ROZSUDEK  
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem  
Mgr. et Mgr. Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobce: **X**, narozený X  
státní příslušnost Ukrajina  
bytem X  
zastoupený advokátem Mgr. Luděkem Růžičkou  
sídlem Matky Boží 1182/9, 58601 Jihlava

proti  
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, IČ 000 07 064  
Poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 2. 2025, č. j. OAM-13752-10/ZR-2024

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V této věci se soud zabývá právem účastníka správního řízení na tlumočníka a posouzením oprávněnosti uložení povinnosti vycestovat z území České republiky ukrajinskému státnímu příslušníkovi, o kterém bylo rozhodnuto současně se zrušením platnosti jeho zaměstnanecké karty z důvodu spáchání úmyslných trestných činů.

I. Shrnutí stavu věci ve správním řízení

2. Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále „napadené rozhodnutí“) zrušil žalovaný dle § 37 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 46e odst. 1, odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále „zákon o pobytu cizinců“) platnost zaměstnanecké karty žalobce a stanovil žalobci lhůtu k vycestování z území České republiky v délce 30 dnů od právní moci napadeného rozhodnutí. Důvodem vydání napadeného rozhodnutí bylo pravomocné odsouzení žalobce za spáchání více úmyslných trestných činů.
3. S rozhodnutím žalovaného žalobce nesouhlasil.

## II. Žaloba

4. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včasnou žalobou podanou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) ve spojení s § 172 odst. 1 zákon o pobytu cizinců. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Měl za to, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a nezákonné. Tvrdil, že nezákonnost napadeného rozhodnutí je dána těžkými vadami předchozího řízení a vadami při vyhotovení napadeného rozhodnutí.
5. Dle žalobce žalovaný nerespektoval, že žalobce je cizinec a zcela nerozumí českému jazyku, zejména pokud jde o písemné úkony. Tím došlo k porušení Ústavy České republiky i mezinárodních úmluv, kterými je Česká republika vázána.
6. Další námitky se vztahovaly k uložení povinnosti žalobci vycestovat z České republiky. Žalovaný nemůže nutit žalobce k vycestování z území České republiky, neboť v domovské zemi žalobce probíhá konflikt vysoké intenzity a z tohoto titulu se na něho vztahuje dočasná ochrana.

## III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na závěrech obsažených v odůvodnění napadeného rozhodnutí.
8. K námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí uvedl, že je nedůvodná, neboť žalovaný napadené rozhodnutí řádně odůvodnil. K tvrzení žalobce, že nerozumí českému jazyku, poukázal na § 16 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a uvedl, že žalobce pobývá v České republice od 23. 1. 2022 a měl tedy možnost se český jazyk naučit. Pokud jde o uložení povinnosti žalobci vycestovat z území České republiky, tak poukazoval zejména na skutečnost, že žalobci byl pouze odebrán pobytový status. Nebyl mu vysloven zákaz pobytu na území. Z důvodu mezinárodního ozbrojeného konfliktu na Ukrajině by bylo nucené vycestování žalobce zpět na území Ukrajiny v rozporu s čl. 2 a 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Žalobce se může ucházet o přijetí v jiné bezpečné zemi, kde jeho odsouzení za trestný čin nebude překážkou udělení pobytového oprávnění. Jako občan Ukrajiny a držitel cestovního dokladu s biometrickými údaji může pobývat v České republice do 90 dnů za každých 180 dnů i bez uděleného víza. Žalobce nemůže žádat o vízum dočasné ochrany, neboť to je poskytováno ukrajinským státním příslušníkům, kteří opustili území Ukrajiny po 24. 2. 2022.
9. Závěrem navrhl zamítnutí žaloby.

#### IV. Přezkum věci soudem

10. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rámci uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
11. Žaloba není důvodná.
12. Předně soud uvádí, že řízení před správními soudy je ovládáno dispoziční zásadou, která se projevuje mimo jiné tím, že soud je v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu zásadně oprávněn přezkoumávat napadené výroky správního rozhodnutí jen v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Obsah a kvalita žaloby proto v podstatě předurčují obsah rozhodnutí soudu. K tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004–54, popř. rozsudek téhož soudu ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012–42; všechny zmiňované rozsudky NSS jsou dostupné na [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz). Není úkolem soudů ve správním soudnictví, aby nahrazovaly činnost žalobce při formulaci žalobních námitek a samy je dotvářely. Tímto postupem by byla popřena rovnost stran v řízení před soudem a žalovanému správnímu orgánu by byla odňata možnost efektivně hájit své rozhodnutí. Jak konstatoval NSS v rozsudku ze dne 28. 5. 2013, č. j. 2 Afs 77/2012–21: „*Pokud žalobce uplatní žalobní bod toliko stručně či jen v obecné rovině, postačí zpravidla jen stručně pojaté odůvodnění soudu.*“

##### IV.a. Zjištění ze správního spisu

13. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro věc rozhodné skutečnosti.
14. Žalobce přicestoval do České republiky dne 23. 1. 2022. Jako držitel zaměstnanecké karty byl oprávněn k dlouhodobému pobytu na území České republiky. Je svobodný a bezdětný.
15. Žalovaný zahájil z moci úřední řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty žalobce, neboť zjistil, že žalobce byl rozsudkem Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 10. 6. 2024, č. j. 8 T 9/2024-60, který nabyl právní moci dne 10. 6. 2024, odsouzen za spáchání přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kterých se dopustil dne 3. 3. 2024. Trestním příkazem Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 30. 8. 2024, č. j. 18 T 89/2024-61, který nabyl právní moci dne 9. 11. 2024, byl žalobce odsouzen za spáchání přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se dopustil dne 15. 6. 2023. Všechny přečiny byly žalobcem spáchány úmyslně (viz výpis z evidence rejstříku trestů fyzických osob). Před vydáním napadeného rozhodnutí poučil žalovaný žalobce dle § 36 odst. 3 správního řádu o právu seznámit se s podklady napadeného rozhodnutí a o právu vyjádřit se k nim. Dne 22. 1. 2025 se žalobce se spisovým materiálem seznámil s tím, že k podkladům rozhodnutí se vyjádří do 20 dní. Ve deklarované době se žalobce k podkladům rozhodnutí nevyjádřil. Následně vydal žalovaný napadené rozhodnutí. Ze správního spisu nevyplývá, že by žalobce nerozuměl česky.

##### IV.b. Posouzení věci soudem

16. Podle § 46e odst. 1 zákona o pobytu cizinců *ministerstvo zruší platnost zaměstnanecké karty z důvodů uvedených v § 37, z důvodu uvedeného v § 46 odst. 6 písm. b), d) nebo e) a dále, jestliže cizinci nebyla uznána odborná kvalifikace příslušným uznávacím orgánem.*

17. Podle § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců *ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.*
18. Podle § 46e odst. 2 zákona o pobytu cizinců *ministerstvo zruší platnost zaměstnanecké karty z důvodů uvedených v § 37, z důvodu uvedeného v § 46 odst. 6 písm. b), d) nebo e) a dále, jestliže cizinci nebyla uznána odborná kvalifikace příslušným uznávacím orgánem.*
19. V dané věci rozhodl žalovaný o zrušení platnosti zaměstnanecké karty žalobce z důvodu pravomocného odsouzení žalobce pro více úmyslných trestných činů dle § 46e odst. 1 ve spojení s § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. V souladu s § 46e odst. 2 zákona o pobytu cizinců stanovil žalobci lhůtu k vycestování z území České republiky v délce 30 dní od právní moci napadeného rozhodnutí.
20. V následující části rozsudku soud vypořádá námitky, které žalobce učinil součástí žaloby.

#### *IV.c Námitka nepřezkoumatelnosti a nezákonnosti napadeného rozhodnutí*

21. Žalobce v žalobě namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Blíže tuto námitku však nespecifikoval. Proto soud vypořádává žalobní námitku rovněž obecně, neboť míra podrobnosti odezvy správního soudu je závislá na tom, jak detailně své námitky žalobce v žalobě formuluje.
22. Soud nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí neshledal. Napadené rozhodnutí je dle soudu dostatečně odůvodněno a je srozumitelné. Lze tedy meritorně přezkoumat. Z napadeného rozhodnutí lze zjistit důvody, pro které žalovaný zrušil platnost zaměstnanecké karty žalobce a stanovil žalobci povinnost vycestovat z území České republiky. Žalovaný v napadeném rozhodnutí specifikoval úmyslné trestné činy, za jejichž spáchání byl žalobce pravomocně odsouzen (viz zejm. strana 2 napadeného rozhodnutí). S tím byla spojena povinnost žalovaného rozhodnout zákonem předvídaným způsobem, tedy zrušit platnost zaměstnanecké karty žalobce. Žalobce v řízení před žalovaným nenamítal zásah do jeho soukromého nebo rodinného života, proto nebyl žalovaný povinen zabývat se přiměřeností dopadu svého rozhodnutí do této oblasti žalobcova života. Povinnost žalobce vycestovat z území České republiky ve stanovené lhůtě byla v napadeném rozhodnutí rovněž dostatečně odůvodněna. Žalovaný žalobce poučil zejména o tom, že zrušení platnosti zaměstnanecké karty není vyhoštěním, dále o možnosti žádat o přijetí v jiné bezpečné zemi a o možnosti požádat o speciální pobytový status v případě, že by žalobce prokázal, že jeho vycestování do země původu je z opodstatněných důvodů nemožné (viz strana 4 a 5 napadeného rozhodnutí).
23. Dle ustálené judikatury platí, že není na místě klást přemrštěné, příliš formální a nepřiměřeně vysoké požadavky na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů. Zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost soudem je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat (k tomu srov. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75).
24. Nezákonnost napadeného rozhodnutí způsobenou tvrzenými těžkými vadami předchozího řízení a vadami při vyhotovení napadeného rozhodnutí soud rovněž neshledal.

*IV.d Námitka neustanovení tlumočnicka*

25. Žalobce v žalobě dále namítal, že žalovaný nerespektoval, že žalobce je cizinec a zcela nerozumí českému jazyku, zejména pokud jde o písemné úkony.
26. Dle § 16 odst. 1 věta první správního řádu *v řízení se jedná a písemnosti se vyhotovují v českém jazyce*. Podle odst. 3 téhož zákonného ustanovení *každý, kdo prohlásí, že neovládá jazyk, jímž se vede jednání, má právo na tlumočnicka zapsaného v seznamu tlumočnicků, kterého si obstará na své náklady*. V řízení o žádosti si žadatel, který není občanem České republiky, obstará tlumočnicka na své náklady sám, nestanoví-li zákon jinak.
27. Dle rozsudku NSS ze dne 18. 10. 2018, č. j. 9 Azs 205/2018-38 platí, že: „*u toho, kdo neprohlásí, že neovládá jazyk, jímž se vede jednání, a tato skutečnost nevyplývá ani z obsahu správního spisu, není nepřítomností tlumočnicka porušeno jeho právo na tlumočnicka dle čl. 37 odst. 4 Listiny základních práv a svobod*.“
28. Námitka žalobce je nedůvodná.
29. Z výše uvedených zákonných ustanovení vyplývá, že správní řád neobsahuje ustanovení, podle něhož má účastník právo jednat před správním orgánem ve své mateřštině a pokud jeho mateřštinou je jiný než český jazyk, že by mu měl být ustanoven tlumočnick. K tomu srov. rozsudek NSS ze dne 27. 1. 2004, č. j. 6 A 17/2000-54. V dané věci, ve správním řízení vedeném před žalovaným, žalobce netvrdil, že neovládá český jazyk a ta
30. to skutečnost nevyplývá ani ze správního spisu. Dne 22. 1. 2025 se žalobce dostavil k žalovanému za účelem seznámení se s podklady před vydáním rozhodnutí ve věci. Sepsaný protokol o uvedeném úkonu nesvědčí o tom, že by žalobce předloženým podkladům nerozuměl. Jeho přílehlavé odpovědi na otázky, konkrétně zda chce do spisového materiálu nahlédnout, zda se chce s podklady pro vydání rozhodnutí seznámit a vyjádřit se k nim, resp. zda chce podklady pro vydání rozhodnutí doplnit či jejich doplnění navrhnout, kdy odpověděl, že ano, do 20 dní, stěží mohly založit pochybnost žalovaného o neovládání českého jazyka ze strany žalobce. V dané věci je rovněž podstatné, že žalobce poprvé uvedl, že zcela nerozumí českému jazyku, zejména pokud jde o písemné úkony, až v žalobě, a to pouze obecně, bez bližšího vyjádření k úrovni své znalosti českého jazyka.
31. Vzhledem k výše uvedenému považuje soud námitku žalobce za spíše účelovou. Žalovaný nepochybil, když s ohledem na okolnosti případu, i s přihlédnutím k tomu, že žalobce žije v České republice již od roku 2022, nepovažoval za nutné jednat s žalobcem prostřednictvím tlumočnicka. Porušení Listiny základních práv a svobod a mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána, soud neshledal.

*IV.e Povinnost vycestovat z území České republiky*

32. Žalobce v žalobě namítal, že žalovaný nemůže nutit žalobce k vycestování z území České republiky, neboť v domovské zemi žalobce probíhá konflikt vysoké intenzity a z tohoto titulu se na něho vztahuje dočasná ochrana.
33. Námitka žalobce je nedůvodná.
34. Soud zdůrazňuje, že cizinci nemají subjektivní ústavně zaručené právo na pobyt na území České republiky. Je věcí suverénního státu, za jakých podmínek připustí pobyt cizinců na svém území. K tomu srov. například usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 4. 2013, sp. zn. III. ÚS 1147/13.

35. V dané věci byla žalobci v souvislosti se zrušením platnosti zaměstnanecké karty uložena povinnost vycestovat z území České republiky ve stanovené lhůtě 30 dní od právní moci napadeného rozhodnutí. Uložení povinnosti vycestovat ve stanovené lhůtě je obligatorní součástí rozhodnutí o zrušení platnosti zaměstnanecké karty z důvodu pravomocného odsouzení za spáchání úmyslného trestného činu dle § 46e odst. 2 zákona o pobytu cizinců. S právní mocí napadeného rozhodnutí je spojen následek v podobě zániku pobytového oprávnění, kdy cílem právní úpravy je zajistit, aby z důvodu ochrany společnosti na území České republiky nepobývali cizinci, kteří se dopustili úmyslné trestné činnosti.
36. Napadené rozhodnutí žalobci přímo neuložilo povinnost vycestovat do země jeho původu, tedy na Ukrajinu, kde probíhá válečný konflikt, nýbrž toliko povinnost vycestovat z území České republiky. K tomu srov. rozsudek NSS ze dne 18. 11. 2022, č. j. 3 Azs 235/2022-27, zejm. odst. 34, týkající se zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu, který je však dle soudu na daný případ přiměřeně aplikovatelný. Žalovaný se situací na Ukrajině, jejímž je žalobce státním příslušníkem, ve svém rozhodnutí zabýval. Byl si vědom toho, že v zemi původu žalobce je složitá situace a probíhá zde ozbrojený válečný konflikt. Ve svém rozhodnutí žalobci vysvětlil, že zrušení platnosti zaměstnanecké karty není vyhoštěním a jeho pobyt na území České republiky a dalších států zapojených do Schengenského prostoru zakázán není. Žalobce se může ucházet o přijetí v jiné bezpečné zemi, kde odsouzení za úmyslný trestný čin spáchaný na území České republiky nebude překážkou pro udělení pobytového oprávnění (viz strana 3 a 4 napadeného rozhodnutí). Žalovaný v napadeném rozhodnutí žalobce rovněž poučil, že pokud vycestování do země původu považuje za nemožné, může právními prostředky dosáhnout na jiné oprávnění k pobytu (viz strana 5 napadeného rozhodnutí).
37. Je třeba tedy rozlišovat mezi uložením povinnosti vycestovat jako zákonným důsledkem zrušení pobytového oprávnění od nuceného výkonu této povinnosti. V posuzované věci má žalobce k dispozici účinné prostředky, jak výkonu takové povinnosti po dobu trvání důvodů znemožňujících jeho vycestování zabránit. V této souvislosti odkazuje krajský soud na rozsudek ze dne 24. 9. 2015, č. j. 6 Azs 163/2015-47, v němž Nejvyšší správní soud uvedl: „*je-li následně - v důsledku povinnosti opustit území státu - ve hře ohrožení nějakých základních práv (např. práva na život, práva nebýt podroben mučen nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání, nebo koneckonců i práva na respektování soukromého a rodinného života), slouží k jejich ochraně jiné právní prostředky (poskytnutí mezinárodní ochrany, jiné pobytové tituly, např. za účelem strpění pobytu pro existenci překážek vycestování atp.).*“
38. Krajský soud si je vědom důsledků, které napadené rozhodnutí pro žalobce má. Nicméně každý cizinec pobývajících na území České republiky, a to i ten, v jehož zemi původu probíhá válečný konflikt, musí počítat s tím, že v případě spáchání úmyslného trestného činu bude platnost jeho zaměstnanecké karty zrušena a bude mu uložena související neoddělitelná povinnost vycestovat z území České republiky (k tomu srov. rozsudek NSS ze dne 29. května 2023, č. j. 4 Azs 133/2023-38). Takto uvedené následky předchozího vědomého jednání nelze dle soudu považovat za následky překračující běžné meze úvah průměrné osoby.
39. K udělení dočasné ochrany žalobci se žalovaný vyjádřil na straně 4 napadeného rozhodnutí. Ze spisového materiálu vyplývá, že žalobce na území České republiky pobývá již od 23. 1. 2022. Soud tedy nemá výhrady k závěru žalovaného, že žalobce nemůže žádat o dočasnou ochranu, neboť ta je poskytována ukrajinským státním příslušníkům, kteří opustili území Ukrajiny po 24. 2. 2022.

### V. Závěr a náklady řízení

40. Soud shrnuje, že rozhodnutí žalovaného z výše uvedených důvodů hodnotí jako zákonné a žalobní námitky jako nedůvodné. Protože v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlídnout z úřední povinnosti, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
41. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný a žalovanému náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti podle obsahu spisu nevznikly.

### Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

Pardubice, 8. červenec 2025

Mgr. et Mgr. Jaroslav Vávra v. r.  
soudce